

ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

Factors Affecting Quality of Financial Report of Small and Medium Enterprises in Special Development Zone of Southern Border Provinces

ณัฐชนน นานิรัตติชัย
Natchanon Naniruttaisai

สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี จังหวัดปัตตานี 94000
Division of Accounting, Pattani Vocational College, Pattani 94000
Corresponding Author: E-mail: Mr.natchanon.na@gmail.com
Received: 24 Jun. 2020 ; Revised: 16 Oct. 2020 ; Accepted: 2 Nov. 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้ประกอบการ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 424 ฉบับ การศึกษาครั้งนี้ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละ เพื่อทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน คือ ปัจจัยของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของรายงานทางการเงิน การส่งเสริมธรรมาภิบาล การจัดการทรัพยากรมนุษย์ สร้างความยอมรับจากผู้มีส่วนได้เสีย สามารถร่วมพยากรณ์คุณภาพรายงานทางการเงิน R^2 ได้ร้อยละ 41.50 และ Adjusted R^2 ได้ร้อยละ 23.10

คำสำคัญ: คุณภาพรายงานทางการเงิน เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

Abstract

This study aims to examine factors affecting quality of financial report of small and medium enterprises in special development zone of southern border provinces. The data collection was conducted by distributing 424 questionnaires to SMEs in the development zone of southern border provinces. The analysis employed descriptive statistics, i.e. frequency, percentage, and multiple regression analysis to test the hypothesis.

The results showed that factors affecting the quality of financial report were the support from the management team on the accuracy of financial information, good governance, human resource management and the development of acceptance from stakeholders. These factors can predict the quality of financial report R^2 at 41.50% and adjusted R^2 at 23.10%.

Keywords : Quality of Financial Report, Special Development Zone, Small and Medium Enterprises

1. บทนำ

รายงานทางการเงินเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญสำหรับการดำเนินงานทางธุรกิจ เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน และสถานภาพของธุรกิจ เพื่อช่วยให้ผู้มีส่วนได้เสีย เช่น ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ หน่วยงานภาครัฐ และสาธารณชน ใช้เพื่อตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจได้อย่างเหมาะสม และถูกต้อง ตามปกติแล้วผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำและนำเสนอรายงานการเงินและเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ ไม่ปิดบังหรือตกแต่งงบการเงิน [1] สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รายงานว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นับเป็นภาคธุรกิจส่วนใหญ่ของประเทศไทยคิดเป็นร้อยละ 99.7 ของผู้ประกอบการทั้งหมด มีศักยภาพด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ถึงร้อยละ 39.6 [2] ซึ่งรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ยังคงขาดลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ ตามมาตรฐานการเงินสำหรับกิจการไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (TFRS for Non-Publicly Accountable Entities: NPAEs) คือ ความเชื่อถือได้และความเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจ สะท้อนได้จากแหล่งเงินทุนไม่ให้ความเชื่อถือ [3]

ในทางปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ให้ความสำคัญหย่อนในการเลือกนโยบายบัญชีและการประมาณการทางบัญชีต่างๆ จากหลักการบัญชีและวิธีการปฏิบัติทางบัญชีที่ผ่านมา รายงานทางการเงินอาจมีการปกปิดบิดเบือนหรือแสดงข้อมูลไม่ครบถ้วนไม่เที่ยงธรรม [4] และจากการศึกษาของงานวิจัยของพิมพ์พร [5] พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายงานทางการเงินคือ การส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การสร้างความยอมรับจากผู้มีส่วนได้เสียและพฤติกรรมของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของรายงาน

ทางการเงิน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของนฤนาล [6] อีกส่วนซึ่งกล่าวถึง การตกแต่งรายงานทางการเงินเพื่อหลีกเลี่ยงภาษี ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าหากศึกษาโดยสามารถลดอิทธิพลด้านการหลีกเลี่ยงภาษีลดลง อาจได้ข้อสรุปปัจจัยด้านการส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การสร้างความยอมรับจากผู้มีส่วนได้เสียและพฤติกรรมของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของรายงานทางการเงินมีมากขึ้น การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การสร้างความยอมรับจากผู้มีส่วนได้เสียและพฤติกรรมของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของรายงานทางการเงินที่ร่วมกันทำนายคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยอธิบายผ่านมุมมองทฤษฎีบรรษัทภิบาล กลุ่มประชากรเลือกใช้ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลาเฉพาะในท้องที่อำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอบรรยาวัย และอำเภอเทพา และจังหวัดสตูล [7] เป็นพื้นที่ซึ่งมีเอกลักษณ์ด้วยลักษณะเฉพาะมีสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใกล้เคียงกับอัตราส่วนผู้ประกอบการของประเทศไทยถือเป็นความเหมาะสมในการใช้อ้างอิงประชากรและได้รับสิทธิประโยชน์เชิงภาษีทำให้อัตราภาษีเงินได้ลดลง เพื่อให้ปัจจัยอื่นสามารถแสดงอิทธิพลได้ดียิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยการส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การสร้างความยอมรับจากผู้มีส่วนได้เสียและพฤติกรรมของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของรายงานทางการเงิน ที่ร่วมกันทำนาย

คุณภาพรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 การส่งเสริมหลักธรรมาภิบาลส่งผลกระทบต่อเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

3.2 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ส่งผลกระทบต่อเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

3.3 การสร้างความยอมรับจากผู้มีส่วนได้เสียส่งผลกระทบต่อเชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

3.4 พฤติกรรมของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของข้อมูลทางการเงินส่งผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยึดตามกฎกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 11 กันยายน 2545 [2] คือ วิสาหกิจขนาดกลางหมายถึง วิสาหกิจที่มีการจ้างงานระหว่าง 50-100 คน และมูลค่าทรัพย์สินถาวร อยู่ในช่วงระหว่าง 50-200 ล้านบาท และวิสาหกิจขนาดย่อมมีการจ้างงานไม่เกิน 50 คน และมีมูลค่าทรัพย์สินถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท

4.2 ขนาดตัวอย่างและการเลือกตัวอย่าง

เนื่องด้วยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้ไม่ทราบปริมาณประชากรที่ชัดเจน จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของคอคแรน (Cochran) [8] เมื่อทราบว่าประชากรมีจำนวนมาก แต่ไม่ทราบขนาดของประชากร กำหนดให้ระดับความเชื่อมั่นที่ .05 เมื่อแทนค่าจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมเท่ากับ 384 ตัวอย่างขึ้นไป

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) สืบค้นจากงานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงินและปัจจัย

ที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ใช้มาตราวัด 5 มาตราวัด ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เพื่อสำรวจความเห็นของกลุ่มตัวอย่างได้ส่งแบบสำรวจจำนวน 1,200 ฉบับ ผลสำรวจมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 424 ฉบับ คิดเป็นอัตราตอบกลับร้อยละ 35.33

จากการทดสอบการกระจายตัว Tests of Normality โดยวิธี Shapiro-Wilk (w) ข้อมูลมีการกระจายตัวไม่ปกติได้ค่าเท่ากับ .702 ค่า Sig. (p) เท่ากับ .000

4.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

$$\text{Model : } Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \varepsilon$$

โดยที่ Y = คุณภาพรายงานทางการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ

X_1 = การส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล

X_2 = การจัดการทรัพยากรมนุษย์

X_3 = การสร้างความยอมรับจากผู้มีส่วนได้เสีย

X_4 = พฤติกรรมของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของข้อมูลทางการเงิน

ε = ค่าความคลาดเคลื่อน

ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) [9] ผลการทดสอบค่า Alpha = 0.891

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 1 ความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงินของกิจการ โดยรวมรายด้าน

คุณภาพรายงานทางการเงินของกิจการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเข้าใจได้	4.44	0.44	มาก
2. ความเกี่ยวข้องกับการค้าสินค้า	4.20	0.41	มาก
3. ความเชื่อถือได้	4.16	0.45	มาก
4. การเปรียบเทียบได้	4.50	0.33	มาก
5. ทันเวลา	4.47	0.44	มาก
6. ยืนยันความถูกต้องได้	4.68	0.38	มากที่สุด
โดยรวม	4.41	0.41	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงินของกิจการ โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

หนึ่งด้านคือด้านยืนยันความถูกต้องได้ และระดับมากที่สุดด้าน โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านยืนยันความถูกต้องได้ รองลงมาคือด้านการเปรียบเทียบได้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความเชื่อถือได้

ตารางที่ 2 ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของกิจการ โดยรวมรายด้าน

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล	4.47	0.36	มาก
2. ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.48	0.36	มาก
3. ด้านการสร้างความปลอดภัยจากผู้มีส่วนได้เสีย	4.16	0.45	มาก
4. พฤติกรรมของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของข้อมูลทางการเงิน	4.49	0.40	มาก
โดยรวม	4.40	0.39	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านพฤติกรรมของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของข้อมูลทาง

การเงิน รองลงมาคือ ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการสร้างความปลอดภัยจากผู้มีส่วนได้เสีย

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ผลกระทบของปัจจัยที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄
Pearson's Product Moment Correlation Coefficient (r)					
Y	1				
X ₁	.477**	1			
X ₂	.416**	.380**	1		
X ₃	.311**	.344**	.278**	1	
X ₄	.556**	.412**	.375**	.303**	1

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (P<0.05)

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 (P<0.01)

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เพื่อบอกระดับความสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปร ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรไม่ควรมีค่าเกิน 0.80 [10] พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ อยู่ระหว่างค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 0.278 – 0.556 ซึ่งไม่เกิน 0.80 บ่งชี้ว่า ทุกตัวแปร ได้มีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกต่อกันในระดับที่เหมาะสม นอกจากนี้การตรวจสอบความเหมาะสมของเมทริกซ์

สหสัมพันธ์ ในภาพรวม (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy : KMO) มีค่าเท่ากับ 0.78 ซึ่งมีค่าสูงเข้าใกล้ 1 ผลการทดสอบนี้แสดงให้เห็นถึงตัวแปรต่างๆ ของข้อมูลชุดนี้มีความสัมพันธ์กันมาก และค่า Bartlett test of Sphericity พบว่า มีค่านัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) น้อยกว่า 0.01 จึงแสดงว่า ข้อมูลตัวแปรชุดนี้เหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์และมีความเที่ยงธรรมในระดับดี

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุผลกระทบของปัจจัยที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน

Variable	Unstandardized coefficients		Standardized coefficients	t	Sig
	B	Std. error	Beta		
ค่าคงที่	1.333	.229		5.810	.000**
1.การส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล	.189	.046	.226	4.34	.000**
2.การจัดการทรัพยากรมนุษย์	.149	.045	.163	3.24	.002**
3.การสร้างความยอมรับจากผู้มีส่วนได้เสีย	.087	.032	.135	2.73	.007**
4.พฤติกรรมของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของข้อมูลทางการเงิน	.296	0.44	.363	6.84	.000**
R = .651 R ² = .415 R ² _{adj} = .231 F = 49.882					

*significant at 0.05 level, **Significant at 0.01 level

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบพบว่า พฤติกรรมของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของข้อมูลทางการเงิน การส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล การจัดการทรัพยากรมนุษย์ และการสร้างความยอมรับจากผู้มีส่วนได้เสียมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

สมการ (Model) ด้วยการวิเคราะห์ด้วย Stepwise Model : $Y = 1.33 + 0.30X_1 + 0.19X_2 + 0.15X_3 + 0.09X_4 + \varepsilon$

6. สรุปผล อธิปรายผล และข้อเสนอแนะ

6.1 ปัจจัยพฤติกรรมของผู้บริหารในการสนับสนุนความถูกต้องของข้อมูลทางการเงินส่งผล จากค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Standardized Coefficients) เท่ากับ .36 ทั้งนี้เพราะผู้บริหารเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยกำกับดูแลวงรอบมาตรการส่งเสริมและกระตุ้นให้พนักงานในองค์กรรับทราบ ส่งผลให้องค์กรที่มีผู้บริหารให้การสนับสนุนความถูกต้องของข้อมูลทางการเงินมีคุณภาพรายงานที่สูงขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญสอดคล้องกับงานวิจัยของกัลย์ธีรา [11] และวิมพิวิภา [12] ซึ่งได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินผู้บริหารของกิจการให้ความสำคัญต่อความถูกต้องของงบการเงินเท่าใด คุณภาพรายงานทางการเงินยิ่งสูงขึ้น ในมุมมองผ่านทฤษฎีบรรษัทภิบาล ได้กล่าวถึง กิจการใดๆ ก่อตั้งขึ้นโดยมีเป้าหมายหลักคือ สร้างประโยชน์สูงสุดต่อกิจการบรรษัทภิบาลหรือการกำกับดูแลกิจการ จึงมีส่วนสำคัญที่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่กิจการ ดังนั้นหากผู้บริหารต้องการเพิ่มมูลค่าธุรกิจจนแล้วต้องมีมาตรการกำกับดูแลเพื่อเพิ่มมูลค่ากิจการ

6.2 ปัจจัยการส่งเสริมหลักธรรมาภิบาลส่งผลจากค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Standardized Coefficients) เท่ากับ .23 ทั้งนี้เพราะหลักธรรมาภิบาล คือ กระบวนการบริหารจัดการที่ดี โปร่งใส ยุติธรรม นิตธรรม รับผิดชอบมีส่วนร่วมและคุ้มค่า ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ ช่วยขับเคลื่อนให้องค์กรเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมภายในที่ดี

ลดการทุจริตภายในองค์กร ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินที่สามารถสะท้อนความเป็นจริงมากขึ้น และเพิ่มระดับคุณภาพรายงานทางการเงิน สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของอุไรพร [13] ซึ่งได้กล่าวถึงผลกระทบของนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่า หัวหน้างานบริหารทั่วไปของโรงพยาบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดีโดยรวม นโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อคุณภาพงบการเงินโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องด้วยองค์กรที่มีหลักธรรมาภิบาลที่ดีนั้น ช่วยส่งเสริมให้เกิดการรับรู้ และกระแสต่อต้านการทุจริตภายในองค์กร ซึ่งช่วยลดพฤติกรรมการทุจริตภายในองค์กร และส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินที่เพิ่มขึ้น

6.3 ปัจจัยการจัดการทรัพยากรมนุษย์ส่งผลจากค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Standardized Coefficients) เท่ากับ .16 ทั้งนี้เพราะการจัดการทรัพยากรมนุษย์ช่วยให้้องค์กรนั้นสามารถบริหารจัดการ และจูงใจบุคลากรภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกคนได้อย่างเหมาะสมกับงาน พร้อมให้การจูงใจ พฤติกรรมอันพึงประสงค์ และลงโทษพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ผลลัพธ์ที่ดีต้องมาจากวัตถุประสงค์ และกระบวนการที่ดี ดังนั้นรายงานทางการเงินที่ดีนั้น ต้องมาจากข้อมูลที่มีคุณภาพถูกต้องและกระบวนการจัดทำบัญชีที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์นิภา [14] ได้ศึกษาผลกระทบของระบบการบันทึกบัญชีที่ดีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของเทศบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้กล่าวถึงกระบวนการจัดการบัญชีประกอบด้วยคนจำนวนมากในหลายขั้นตอน ซึ่งพบว่าความผิดพลาดส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินนั้นมักเกิดจากข้อผิดพลาดของมนุษย์เป็นส่วนใหญ่ จากการประมาทจากการหลงลืม หรือจากการตั้งใจ เป็นต้น ดังนั้น เพื่อลดข้อผิดพลาดดังกล่าวเพื่อให้คุณภาพรายงานทางการเงินเพิ่มขึ้นได้นั้นควรเพิ่มการจัดการทรัพยากรมนุษย์

6.4 การสร้างความยอมรับจากผู้มีส่วนได้เสียส่งผลจากค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Standardized Coefficients) เท่ากับ .14 ทั้งนี้เพราะผู้มีส่วนได้เสียขององค์กรเป็นหนึ่งในกลไกขับเคลื่อนองค์กรให้ประสบความสำเร็จ หากผู้มีส่วนได้เสียไม่ให้การยอมรับในองค์กรนั้น องค์กรจะดำเนินงานด้วยความยากลำบากและอาจถึงขั้นล้มเหลวในการดำเนินงาน ดังนั้นผู้มีส่วนได้เสียจึงมีอิทธิพลต่อองค์กร และผู้มีส่วนได้เสียบางส่วนมีความต้องการรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพซึ่งช่วยกดดันให้องค์กรเพิ่มคุณภาพรายงานทางการเงินเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของวิมพิภา [11] ได้ศึกษาผลกระทบของหลักธรรมาภิบาลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา ได้ให้ข้อสรุปว่าหน่วยงานภายนอกองค์กรมีอิทธิพลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน่วยงานภาครัฐ เช่น กรมสรรพากร กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ซึ่งใช้ข้อมูลขององค์กร เป็นขั้นพื้นฐานเมื่อกิจการเติบโต ธนาคาร เจ้าหนี้ นักลงทุน ผู้มีส่วนได้เสียเหล่านี้มีความต้องการรายงานทางการเงินที่ถูกต้องเพื่อใช้ในการตัดสินใจ และดำเนินงาน เป็นส่วนสำคัญซึ่งช่วยผลักดันให้องค์กรที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียเหล่านี้มีรายงานที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1) สำหรับการนำงานวิจัยไปใช้ การเพิ่มคุณภาพรายงานทางการเงิน ปัจจัยที่ส่งผลให้คุณภาพรายงานทางการเงินที่สำคัญ คือผู้บริหาร ดังนั้น ผู้บริหารควรเพิ่มความใส่ใจ และการกำกับดูแล เพื่อให้รายงานทางการเงินดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารควรให้ความสนใจ ด้านการส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ด้านการสร้างความยอมรับจากผู้มีส่วนได้เสีย โดยดูแลปัจจัยต่างๆ เหล่านี้อย่างครอบคลุม เป็นส่วนช่วยให้คุณภาพรายงานทางการเงินของกิจการดียิ่งขึ้น

2) สำหรับการวิจัยครั้งถัดไป ควรศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มตัวอย่างอื่นเพื่อหาปัจจัยที่ซ่อนอยู่ หรือปรับรูปแบบการวิจัย โดยการใช้การวิจัยแบบผสมผสาน

(Mixed Methods Research) เพื่อได้ปัจจัยเชิงลึกพร้อมเพิ่มระยะเวลาการวิจัย และกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเพิ่มอำนาจในการเป็นตัวแทนของประชากรภาพรวม และเพิ่มระดับคุณภาพการพยากรณ์ที่ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] เกรียงไกร บุญเลิศอุทัย, ศิลปพร ศรีจันเพชร, และอนุวัฒน์ ภัคดี. (2562). เรื่องสำคัญในการตรวจสอบบอกระยะ. วารสารวิชาชีพบัญชี. ปีที่ 15 ฉบับที่ 45 มีนาคม 2562. 5-25.
- [2] สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม. (2560). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ปี 2559. สำนักข้อมูลและวิจัย สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.
- [3] จตุรวิทย์ เขียวชะอุ่ม. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างความน่าเชื่อถือของงบการเงิน ทิศนคติต่อความเสี่ยงพฤติกรรมการค้าหาข้อมูลทางการเงินและต้นทุนการกู้ยืม. ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [4] นิตยา วงศ์อินันท์วัฒนา. (2558). คุณภาพของรายงานการเงินบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิชาชีพบัญชี. ปีที่ 11 ฉบับที่ 32 ธันวาคม 2558. 17-33.
- [5] พิมพ์พร อังสกุลวงศ์. (2553). การศึกษาความสัมพันธ์ของความคิดเห็นที่มีต่อระบบการจ่ายค่าตอบแทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานบัญชีในองค์กร. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [6] นฤนาถ ศรภักย์วานิช. (2556). คุณภาพงบการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสารมหาวิทยาลัยนครสวรรค์. ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 เมษายน - กันยายน 2556. 21-22.

- [7] พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 466) พ.ศ. 2550.
- [8] Cochran, W.G. (1977). Sampling Techniques. 3d ed. New York : John Wiley and Sons Inc.
- [9] Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing (5th ed.). New York : Harper Collins Publishers. (pp.202-204)
- [10] Hair, J. F., Jr., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2006). Multivariate data analysis (6 ed.). Upper Saddle River. New Jersey: Prentice Hall.
- [11] กัลย์ธีรา สุทธิญาณวิมล. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่องบการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ในเขตภาคเหนือ. การค้นคว้าแบบอิสระบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [12] วิมพ์วิภา วงศ์สูงเนิน. (2560). ผลกระทบของหลักทรัพย์ต่อคุณภาพรายงานทางการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- [13] อุไรพร ดิเรกศรี. (2554). ผลกระทบของนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิตมหาสารคาม. มหาวิทยาลัยสารคาม.
- [14] จันทร์นิภา ประหยัด. (2556). ผลกระทบของระบบการบันทึกบัญชีที่ดีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของเทศบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.